

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/95/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115230829
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4115230829.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Jarmily Pogranovej, v spore žalobcov: 1/ K. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, J. L., 2/ X. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/XX, L., obaja zastúpení advokátskou kanceláriou: JUDr. Ema Zacharová advokát s.r.o., so sídlom Forgáčova bašta 5676/7, Nové Zámky, IČO: 47 237 023, proti žalovanému: Fakultná nemocnica Nitra, so sídlom Špitálska 6, Nitra, IČO: 17 336 007, o ochranu osobnosti, náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 19C/546/2015-435 zo dňa 19. decembra 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **zrušuje a vec vracia** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia 1/ a 2/ žalobou požadovali, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 30 000 eur a žalobkyňi 2/ sumu 40 000 eur a obom sumu 832,85 eur a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnili tým, že 15.8.2013 sa im narodil syn K. S., ktorý zomrel XX.X.XXXX, po tom čo mu nebola žalovaným správne poskytnutá zdravotná starostlivosť. Ich syn bol ich prvým, dlho očakávaným dieťaťom, a jeho smrťou utrpeli neopísateľne vysokú stratu v citovej oblasti, ktorý žiaľ zintenzívnel po tom ako Úrad pre dohľad na zdravotnou starostlivosťou potvrdil, že išlo o zbytočnú smrť. V dôsledku toho, čo prežívali po pôrode a jeho úmrtí nemajú doposiaľ ďalšie deti. Uviedli, že žalobkyňa 2/ bola 14.8.2013 prijatá do Nemocnice s poliklinikou v Leviciach, kde bola sledovaná a po zachytení patologického CTG záznamu jej bol indikovaný cisársky rez a 15.8.2013 o 13.00 hod. sa jej narodil syn. Novorodenec musel hneď po pôrode a potom o 22.00 hod. resuscitovaný. Preto bol 16.8.2013 preložený na pracovisko žalovaného. Tam bolo zistené, že má obojstranný zápal pľúc. O 6.00 hod mal kŕče horných aj dolných končatín a záškľby viečok. Jeho stav sa po 4 dňoch liečby stabilizoval a bola mu ukončená antibiotická liečba. Dňa 25.8.2013 okolo 12.00 hod. však prišlo k výraznému zhoršeniu jeho zdravotného stavu. Na čo boli vykonané laboratórne vyšetrenia, Rtg vyšetrenie hrudníka, brucha a bol mu podaný liek proti zápalu. Jeho stav sa však stále zhoršoval. Bolo vykonané CT vyšetrenie brucha a podaný liek Furosemid na podporu močenia. Bola u neho pozorovaná neprítomnosť činnosti srdca, vykonané oživovanie s nutnosťou intubácie a opakovaného podávania adrenalínu. Jeho stav bol kritický Bol mu podaný liek Tenzamín na podporu zlyhávajúceho krvného obehu. V septickom šoku bol vykonaný neúspešný pokus o jeho preloženie na pracovisko v Bratislave, počas ktorého prišlo k zástave srdca a 25.8.2013 o 22.30 hod. bolo skonštatované jeho úmrtie. Príčinou jeho smrti, ktorá privodila smrť bolo podľa klinického nálezu kardiorespiračné ochorenie, predchádzajúcou príčinou bol život ohrozujúci stav spojený s vnútorným krvácaním a prvotnou príčinou bakteriálna infekcia. Záverečná diagnóza podľa vykonanej pitvy bolo kardiorespiračné zlyhávanie, opuch pľúc, zakrvácanie do nadobličiek a prvotnou príčinou šokový stav nejasej etiológie. Úrad pre dohľad skonštatoval, že žalovaný neposkytol dieťaťu lekársku starostlivosť správne a v súlade s platnými právnymi predpismi, pretože neboli vykonané všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby zo zabezpečením včasnej a účinnej liečby. Žalovaný podcenil diferenciálnu diagnostiku pri vysadení liečby

antibiotikami, keď nevykonával lumbálnu punkciu, nesprávne vyhodnotil klinické ukazovatele nasvedčujúce pre obehové zlyhanie a nevykonával objemovú resuscitáciu podaním fyziologického roztoku, pri zhoršení zdravotného stavu dieťaťa nezaznamenával vitálne funkcie vrátane tlaku krvi a vyšetrení acidobázickej rovnováhy, nepodal mu čerstvú mrazenú plazmu, vykonával CT vyšetrenie bez stabilizácie krvného obehu a dýchania, nesprávne vyhodnotil neprítomnosť močenia a preto mu nesprávne podal liek na podporu močenia. Všetky tieto pochybenia a nedodržania štandardných postupov viedlo k nesprávnej zdravotnej starostlivosti a úmrtiu syna žalobcov. Žalovaný má pritom špecializované pracovisko a jeho hlavnou náplňou je poskytovanie zdravotnej starostlivosti takým pacientom ako bol syn žalobcov. Aj v trestnom konaní, v ktorom bol vypracovaný znalecký posudok č. 323/2014 skonštatovala znalecká organizácia ako nesprávny postup v liečbe ukončenie antibiotickej liečby bez vykonania lumbálnej punkcie, ktorá by vylúčila infekciu a terapeutické a diagnostické opatrenia vykonané 25.8.2013 pri zrejmom septickom šoku vyhodnotil ako nedostatočné. Syn žalobcov bol zbavený práva na život a do ich životov zasiahla jeho smrť nečakane a tragicky, pretrhla citové väzby a oni stratili možnosť viesť s ním rodinný život a vychovávať ho a tieto následky u nich pretrvávajú. Uvedeným prišlo k neoprávnenému zásahu do ich práva na súkromný a rodinný život ako aj do práva zvyšku ich rodiny podľa § 11 Občianskeho zákonníka, Ústavy SR a čl. 8 Dohovoru a boli im spôsobené duševné útrapy, s ktorými sa nedokážu vyrovať. Porušenie právnej povinnosti žalovaného podľa Ústavy SR a zákona č. 576/2004 Z.z. skonštatoval Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a znalecký posudok č. 323/2014. Vznik ujmy je rovnako preukázaný. Príčinnú súvislosť je potrebné skúmať citlivo vo vzťahu k obom účastníkom sporu. Pretože žiadna forma morálneho zadosťučinenia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je postačujúca, požadujú od žalovaného náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a to žalobca 1/ vo výške 30 000 eur a žalobkyňa 2/ vo výške 40 000 eur. Pretože v súvislosti s pohrebom ich syna mali náklady na pohrebné služby 216,45 eur, na vence 32,19 eur, ktorých časť pokryl príspevok 79,67 eur požadujú nahradiť aj škodu vo výške rozdielu 168,97 eur a nákladov na pomník a úpravu hrobu 663,88 eur. Žalovaný na ich písomnú výzvu doposiaľ nereagoval. Pripojili výpis z registra organizácií žalovaného, rodinný a úmrtný list dieťaťa, tehotenský preukaz žalobkyne 2/, správy o novorodencovi, prepúšťiacu správu, list o prehladke mŕtveho, pitevný protokol, oznámenie Úradu pre dohľad, údaje z internetu, trestné oznámenie, znalecký posudok č. 323/2014, faktúru, dodací list, kópiu príjmového dokladu a dokladu o úhrade, uplatnenie nároku na ochranu osobnosti, podací hárok, potvrdenie o doručení. Navrhli vyžiadať kompletnú zdravotnú starostlivosť, administratívny spis Úradu pre dohľad, zoznam predpísaných liekov a poskytnutých zdravotníckych výkonov a pitevný protokol. V priebehu konania navrhli vypočuť všetkých lekárov a zdravotné sestry žalovaného neskôr lekárky MUDr. Naništovú a MUDr. Holecovú a sestry G., O., G., P., pričom po ich písomnom vyjadrení a jeho doplnení na ich výsluchu už netrvali. Predložili svoj sobášny list.

2. Žalovaný proti žalobe písomne namietal, že novorodenec bol po pôrode dva krát resuscitovaný a tak bol vysoko rizikový preložený na jeho oddelenie, kde mu bola poskytovaná zdravotná starostlivosť, ku ktorej sú dve diametrálne odlišné odborné stanoviská a znalecký posudok. MUDr. Chovancová CSc. vo svojom stanovisku skonštatovala, že nedošlo k zanedbaniu zdravotnej starostlivosti. Prof. MUDr. Zibolen, CSc. vo svojom stanovisku skonštatoval, že akákoľvek liečba by nezabránila smrti dieťaťa, pretože ochorenie Waterhausen - Fridrichov syndróm má extrémne vysokú mortalitu. Aj znalecká organizácia dospela k záveru, že aj správne vedená liečba nemusela zabrániť smrti dieťaťa. Poukázali na to, že k prenosu infekcie na dieťa mohlo prísť aj z matky. Pretože MUDr. Zibolen CSc. bol konzultantom znaleckej organizácie navrhli nariadiť znalecké dokazovanie znalcom z odboru neonatológie a gynekológie a pôrodnictva. Pripojili odborné stanoviská MUDr. Chovancovej CSc. a MUDr. Zibolena CSc., článok z internetu a CD snímok RTG. V priebehu konania navrhol vypočuť lekárov, pričom po ich písomnom vyjadrení na ich výsluchu netrval. Predložil stanovisko prednostky, časti spisu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, vyjadrenia k svojmu materiálnemu a personálnemu vybaveniu, výpis z účtu.

3. Právna zástupkyňa žalobcov na pojednávaní na podanej žalobe trvala a namietala, že predmetom sporu nie je poskytovanie zdravotnej starostlivosti žalobkyňi 2/ ale dieťaťu, ktorá nebola poskytovaná správne. Antibiotická liečba bola vysadená bez lumbálnej punkcie. Namietala, že nie je zrejmé, čo sa a dieťaťom dialo v noci z 24. na 25.8.2013, nie sú pravdivé tvrdenia žalovaného, že bolo u matky, o dieťaťa nebolo riadne postarané, nedali jesť, mala mu byť zriadená sociálna izolácia. Namietala, že šokovému stavu sa dalo zabrániť podávaním tekutín, pričom dieťaťu bol podaný liek na odvodnenie. Záverom uviedla, že nárok žalobcov vyplýva z § 420 ods. 1, 2, § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka a čl. 19 ods. 1, 2 Ústavy SR, pretože je nepochybné, že žalobcovia smrťou ich jediného dieťaťa

utrpeť nenapraviteľnú a nepredstaviteľnú ujmu, s ktorou sa doposiaľ nevedia vyrovnáť a vykonaným dokazovaním a to znaleckým posudkom č. 20/2018, posudkom podaným v trestnom konaní č. 323/2014 a aj šetrením vykonaným Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou bolo preukázané, že žalovaný neposkytol ich dieťaťu zdravotnú starostlivosť správne. Žalovaný v diagnostike, ako aj v liečebných postupoch nevykonával všetky zdravotné postupy a výkony na správne určenie choroby, nedostatočne sledoval dieťa v tak závažnom stave. Nedodržiaval štandardné diagnostické a terapeutické postupy pri zohľadnení individuálneho stavu dieťaťa. Nevyužil svoje dokonalé zdravotnícke vybavenie a odborne spôsobilý personál a napriek tomu, že mal k dispozícii laboratórne výsledky potvrdzujúce sepsu aj klinický obraz pacienta pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti viac krát pochybil a doposiaľ nevysvetlil, prečo dieťa prekladal do Bratislavy. Zhoršenie zdravotného stavu dieťaťa a zlyhanie jeho životných funkcií nastalo ako dôsledok nesprávneho poskytnutia zdravotnej starostlivosti. Pretože žalovaný sa súdom stanovenej lehote k znaleckému posudku podanému v konaní nevyjadril sú jeho závery nesporné. Žalovaný svojím konaním porušil svoju právnu povinnosť a to viaceré zákony SR, najmä Ústavu a zákon č. 576/2004 Z.z. a mal. K. S. následkom týchto pochybení zomrel. Smrť dieťaťa nastala v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti žalovaného poskytnúť mu zdravotnú starostlivosť správne, pretože zo znaleckého posudku vyplýva, že pri poskytnutí zdravotnej starostlivosti lege artis by malo dieťa šancu na prežitie od 5 do 10 %, resp. 40 až 50 % a ani štatisticky vysoká úmrtnosť nie je dôvodom, aby zdravotná starostlivosť nebola poskytnutá správne. Poukazovanie na vysokú úmrtnosť je irelevantné a naznačovanie žalovaného, že dieťa by aj tak zomrelo je neetické a neprípustné. Občianskoprávna ochrana osobnosti je založená na objektívnom zodpovednostnom princípe a nevyžaduje sa zavinenie. Pri určovaní výšky náhrady poukázala na to, že smrť dieťaťa narušila rodinný život žalobcov. Žalobcovia nenaplnili základný predpoklad ich manželstva. Žalobca 1/ sa psychicky zrútil a žalobkyňa 2/ sa okrem psychických problémov musela vyrovnáť aj s telesnými a hormonálnymi zmenami, ktorými po pôrode prechádzala a ktoré museli byť po smrti dieťaťa ukončené. Satisfakciu vo forme náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú požadujú neodporuje judikatúre SR a pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu nákladov s pohrebom a pomníkom pre dieťa, tento žalovaný nikdy nespochybňoval a preto je nesporný.

4. Zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že antibiotická liečba bola vysadená, pretože zdravotný stav dieťaťa sa zlepšoval. Nástup infekcie u dieťaťa bol v priebehu 24 hodín a rozsiahly. Úmrtnosť je vysoká aj v prípade, ak by dieťaťu bola poskytnutá iná liečba o čom svedčí aj pokuta uložená Úradom pre dohľad nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti, pričom liečba bola dieťaťu poskytnutá správne a dieťa sa mohlo nakaziť aj baktériou z matky. Záverom uviedla, že zdravotnú starostlivosť dieťaťu počas 10 dní jeho života poskytovali dvaja poskytovatelia a to Nemocnica s poliklinikou n.o. v Leviciach a Fakultná nemocnica Nitra t.j. žalovaný. Zamestnanci oboch poskytovateľov vynaložili maximálne úsilie a svoje vedomosti v snahe zabezpečiť čo najlepšiu starostlivosť a aj ju zabezpečovali až do osudného posledného dňa, kedy sa zdravotný stav dieťaťa zhoršil tak, že prišlo k akútnemu septickému ochoreniu so septickým šokom a jeho úmrtiu, čo vyplýva z oboch znaleckých posudkov. Aj počas krátkeho priebehu ochorenia poskytovali lekári dieťaťu starostlivosť podľa najlepšieho vedomia a svedomia, obvyklých postupov a nimi hodnoteného priebehu ochorenia a získaných výsledkov vyšetrení, ktoré zabezpečovali a v snahe pomôcť mu sa ošetrujúca lekárka rozhodla preložiť dieťa na najvyššie pracovisko v Bratislave. Znalkyňa nezistila, že by porušili nejaké právne predpisy a z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by žalovaný nevyužil svoje „dokonalé zdravotné vybavenie“ a ani, že by manipuloval zo zdravotnou dokumentáciou tak, ako tvrdil žalovaný, že úmrtie syna žalobcov bolo zavinené a spôsobené jeho zdravotným stavom. Úmrtie dieťaťa bolo v príčinnej súvislosti so sepsou, resp. so septickým stavom tzv. Waterhouse - Friderichsenovým syndróm, pričom samotná príčina vzniku ochorenia nebola preukázaná. Septické stavy vo väčšine prípadov napriek všetkej poskytnutej snahe, technike, úvahám, vedomostiam a empatii vedú k úmrtiu pacientov, tak ako v prípade syna žalobcov. Aj odborní konzultanti a znalci poukázali na to, že aj v prípade iného postupu by pravdepodobne neprišlo k prežitiu dieťaťa. Pretože nebola preukázaná príčinná súvislosť namietal, že nie je dôvod na priznanie uplatňovanej nemajetkovej ujmy a ani náhrady škody a aj to, že žalobcovia nepredložili počas celého konania žiaden právne relevantný doklad o vzniku svojich zdravotných problémov, pričom od úmrtia dieťaťa uplynulo už 5 rokov. Z uvedených dôvodov navrhli žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

5. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) rozsudkom Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie podanú žalobu žalobcov (v plnom rozsahu) zamietol a súčasne o nároku na náhradu trov konania strán sporu voči sebe navzájom rozhodol tak, že žalovaná má (žalovanej priznáva) proti žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané nasledovné skutočnosti:

7. Z výpisu z registra organizácií žalovaného vyplýva, že žalovaný je zariadením, v ktorom sa poskytuje zdravotná starostlivosť a na svoje novorodeneckej klinike má aj úsek patologických novorodencov. Z tehotenský preukazu žalobkyne vyplýva, že počas tehotenstva absolvovala vyšetrenia a ultrazvuky. Z rodného listu vyplýva, že žalobcom sa XX.X.XXXX v X. narodil syn K. S.. Z úmrtného listu vyplýva, že K. S. zomrel XX.X.XXXX v J.. Zo správ o novorodencovi žalovaného a lekárskej správy žalovaného vyplýva, že dieťa sa narodilo XX.X.XXXX o XX.XX hod. v Nemocnici v X. a bolo resuscitované hneď po pôrode a o 22.00 hod.. Dňa 16.8.2013 o 00.17 hod. bol preto preložený na oddelenie patologických novorodencov žalovaného. U žalovaného bola zahájená antibiotická liečba liekom Ampicilín a Gentamicín. Prvý liek bol vysadený po 7 dňoch a druhý po vysadení 4 dňoch liečby. Dieťa bolo sondované, potom kŕmené z fľašky a od 9. dňa dojčené. Dňa 25.8.2013 na 10 deň jeho života ho matka - žalobkyňa 2/ o 11.00 hod. nadojčila a o 12.15 hod. spozorovala, že je nespokojné a plačlivé. Dieťa bolo preložené na JIS, bolo mu urobené RTG hrudníka a brucha, odobratý patologický súbor a zahájená ATB liečba. Jeho klinický stav sa zhoršoval. Bolo mu urobené CT brucha, podaný liek Furosemid, bolo kompletne na paranetálnej výžive, niekoľko krát resuscitované. Bolo zahájené preloženie do Bratislavy, ale pri jeho odovzdávaní prišlo k asystólii a neúspešne resuscitované a o XX.XX hod, zomrelo. Z listu o prehliadke mŕtveho vyplýva, že príčinou smrti dieťaťa podľa klinického nálezu bolo kardiorespiračné zlyhanie, diseminovaná intravaskulárna koagulopatia, sepsis neonatorum peracuta. Záverečnou diagnózou podľa pitvy bolo kardiorespiračné zlyhanie, opuch pľúc zakrvácanie do nadobličiek, šokový stav nejasnej etiológie. Z výsluchu žalobkyňa 2/ vyplýva, že dieťa pri nej v noci z 24. na 25.8.2013 nebolo. Zobrali jej ho o 20.00 hod. a priniesli jej ho až ráno o 8.00 hod. a bolo v poriadku. Vtedy ho nadojčila a o 3 hod. opäť. Vtedy začalo mať dieťa zdravotné problémy. Z písomných vyjadrení žalovaného vyplýva, že 25.8.2013 mala službu Dr. Holecová, ktorá má 3 ročnú prax a príslužbu Dr. Naništová, ktorá je poverená zastupovaním prednostky a má odbornosť neonatológ, pediater a že 6 sestier v dennej a 6 sestier v nočnej službe. Z vyjadrenia MUDr. Naništovej vyplýva, že dieťa bolo u matky 23.8 a 24.8. aj v noci, bolo dojčené, močilo, malo stolicu a bolo v poriadku. Z vyjadrenia MUDr. Holecovej vyplýva, že nebol dôvod odoberať dieťa od matky, nebol dôvod ani na sociálnu izoláciu a nebolo riziko infekcie. Z vyjadrenia sestry U. vyplýva, že dieťa bolo 23.8.2013 od 9.00 hod. k matke, bolo spokojné, matka ho kŕmila z fľaše, nevracalo, malo stolicu a aj močilo. Z vyjadrenia sestry G. vyplýva, že z noci z 23.8. na 24.8 boli dieťa na oddelení, bolo spokojné a kŕmené z fľaše, nevracalo a močilo. Z vyjadrenia sestry Y. a sestry G. vyplýva, že 24.8.2013 bolo dieťa u matky, dojčila ho, močilo, malo stolicu a bolo spokojné. Z vyjadrenia sestry O. a G. vyplýva, že v noci z 24.8.2013 na 25.8.2013 bolo dieťa u matky, dojčené a dokrmované, spokojné, malo stolicu a močilo, pričom o 12.00 hod matka prišla s tým, že je plačlivé a nespokojné a začalo odstonkávať. Z vyjadrenia sestry Sádovskej vyplývam že dieťa bolo o 13.30 hod. umiestnené do inkubátora, bolestivo reagovalo pri manipulácii, hlasito odstonávalo, o 14.00 hod. bolestivo reagovalo pri prehmatávaní brucha a hlasito stonalo, bol mu podaný Dornicum, Cefotaxim, EKG vyšetrenie. Z vyjadrenia sestry P. vyplýva, že o 18.00 hod. malo bruško tvrdé a napäté, CT vyšetrenie, podaný Meropenem, Flebogama, Furosemid, o 19.50 hod. asystólia, podaný adrenalín, o 21.20 hod. prekladané do Bratislavy. Z doplnenia vyjadrenia MUDr. Naništovej vyplýva, že dieťa bolo dobre zavodnené a hydratované, mrazenú plazmu objednala, Furosemid je indikovaný, príznaky mohli svedčať aj inému ochoreniu. MUDr. Holecová a sestry v doplnení uviedli, že vzhľadom k odstupe času vychádzajú iba zo svojich záznamov, na základe ktorých sa už vyjadrili. Z oznámenia Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. z 22.3.2016 vyplýva, že dieťaťu bola predpísaná glukóza, natrium chloratum, kalium chloratum, calcium gluconicum, magnesium sulfuricum, parenatálna výživa, luminal, cerebrolyzin, nizoral, biogaia, ampicilín, grentamycín, cefotaxim, meropeném, flebogamma, adrenalín, tenzamín, digoxín, bikarbonáty, vigantol, kyslík, inkubátor, orogastrická sonda, endotracheálna intubácia, vyšetrenie SONO hlavičky, RTG pľúc, oftalmoskopické vyšetrenie, MR vyšetrenie hlavy, RTG dutiny brušnej, CT brucha, malej panvy, laboratórne vyšetrenia, chirurgické konzílium, SONO obličiek, kardiologické vyšetrenie, ECHO, skriningové vyšetrenie. Z vyjadrenia jeho vedúcej sestry z 15.3.2016 vyplýva, že na prevoz dieťaťa do Bratislavy bol poskytnutý prevozový inkubátor v plnej výbave a plne funkčný a transport bol realizovaný lekárkou MUDr. Naništovou a sestrou V. U.. Z vyjadrení MUDr. Kytlicu vyplýva, že pôvod šokového stavu sa z dôvodu jeho rýchleho priebehu nepodarilo zistiť. Waterhouse-Friedrichsenov syndróm stanovili z mikroskopického nálezu pri pitve a potvrdili mikroskopickým vyšetrením nadobličiek a že dôkaz gramozitívnych a gramnegatívnych baktérií podľa Grama z mozgu a pľúc bol negatívny.

8. Z oznámenia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou z 27.1.2014 o výsledku šetrenia podania vyplýva, že zdravotná starostlivosť poskytnutá Nemocnicou s poliklinikou v Leviciach nebola žalobkyni poskytnutá správne a synovi žalobcov bola poskytnutá správne. Z oznámenia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou o výsledku šetrenia podania z 15.1.2015 vyplýva, že ukončenie liečby antibiotikami bolo správne, mohlo sa uskutočniť lumbálna punkcia za účelom diagnostiky ochorenia. Popis zdravotného stavu dieťaťa zo záznamu sestry dňa 25.8.2013 o 13.30 hod. svedčal obehovému zlyhaniu (nedostatočný cirkulujúci objem v krvnom riečisku pri septickom šoku), kedy sa všeobecne odporúča objemová resuscitácia, ktorá môže byť vykonaná jednorazovým podaním fyziologického roztoku v dávke 0 ml na kilogram telesnej hmotnosti v priebehu maximálne jednej hodiny. Doplnenie je základným predpokladom zvládnutia septického šoku. Údaje o takejto liečbe sa v zdravotnej dokumentácii nenachádzajú. Záznam sestry o 14.00 hod. svedčil o progresii septického šoku. Vyšetrenie acidobázy a záznam o tlaku sa v zdravotnej dokumentácii nenachádza. Dieťaťu bol správne podaný antibiotický liek Cefotaxim. Dieťaťu by prospelo podanie krvnej plazmy. V dokumentácii sa nenachádza záznam o monitorovaní vitálnych funkcií, vrátane tlaku krvi a acidobázickej rovnováhy. V tom čase malo dieťa úplne zlyhanú cirkuláciu a CT vyšetrenie malo byť vykonané až po stabilizácii obehu resp. dýchania. Podanie Furosemidu považovali za nesprávne. V septickom šoku bol vykonaný ešte neúspešný pokus o preloženie dieťaťa do Bratislavy. Záverom preto skonštatovali, že zdravotná starostlivosť žalovaným nebola dieťaťu 25.8.2013 poskytnutá správne, pretože neboli vykonané všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasne a účinnej liečby v súlade s právnymi predpismi. Zhoršenie klinického stavu, ktoré viedlo k úmrtiu dieťaťa sa však nedalo predvídať. Išlo o perakútne prebiehajúcu sepsu so septickým šokom, rozvojom poruchy zrážania krvi a rozvojom multiorgánového zlyhania. Vyhovávajúci infekcie nebol potvrdený, ale priebeh jeho ochorenia svedčí pravdepodobne o gram negatívnej infekcii. Svoj podiel na septickom šoku zohrali pravdepodobne aj komplikácie z perinatálneho obdobia, ktoré sa podpísali na zhoršení jeho imunitných funkcií, čo viedlo k septickému šoku s veľmi rýchlym priebehom, dôkazom čoho je príčina smrti a to Waterhouse - Friderichsenov syndróm. Z protokolu Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou z 25.11.2014 č. 166/2014 o vykonanom dohľade u žalovaného od 16.8.2013 do 25.8.2013 vyplýva, že zdravotná starostlivosť nebola dieťaťu poskytnutá správne, v súlade s § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z., pretože u neho nebola vo fáze začínajúceho objemového zlyhávania spôsobeného nedostatočným cirkulujúcim objemom, zahájená tzv. objemová resuscitácia, neboli u neho pravidelne nemonitorované vitálne funkcie, vrátane tlaku krvi a acidobázickej rovnováhy, CT vyšetrenie sa malo vykonať až po hemodynamickej podpore a stabilizácii krvného obehu, nesprávne bol podaný liek Furosemid a podanie katecholamínov je tiež sporné. Prizvaní boli odborní konzultanti úradu MUDr. Chovancová CSc. a MUDr. Zibolen CSc.. Z upovedomenia Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou z 19.2.2015 vyplýva, že bolo začaté správne konanie a z rozhodnutia z 26.5.2015 vyplýva, že žalovanému bola uložená pokuta 1000 eur s odôvodnením, že žalovaný 25.8.2013 vo fáze začínajúceho objemového zlyhávania, spôsobeného nedostatočným cirkulujúcim objemom u dieťaťa nezačínal objemovú resuscitáciu, pravidelne nemonitoroval jeho vitálne funkcie, CT vyšetrenie mal vykonať až po hemodynamickej podpore a stabilizácii krvného obehu a nesprávne mu podal liek Furosemid. Pri určovaní jej výšky úrad prihliadol na to, že zhoršenie klinického stavu, ktoré viedlo k úmrtiu dieťaťa sa nedalo predvídať. Z vyjadrenia zástupkyne žalovaného na pojednávaní vyplýva, že rozklad proti rozhodnutiu žalovaný nepodal. Z výpisu z účtu žalovaného vyplýva, že pokutu zaplatil. Z oznámenie z 15.12.2014 vyplýva, že žalovaný prijal opatrenia a to odborný seminár. Z odborného stanoviska Doc. MUDr. Dariny Chovancovej CSc. z 22.4.2014 a jeho doplnenia z 22.4.2014 vyplýva, že žalovaný poskytol dieťaťu zdravotnú starostlivosť správne. Z odborného stanoviska prof. MUDr. Mirka Zibolena CSc. z 21.8.2014 vyplýva, že žalovaný dieťaťu neposkytol zdravotnú starostlivosť úplne správne. Problematickým sa javí ako nezvládnutie septického šoku v období prvých klinických prejavov (nedostatočná objemová resuscitácia a podpora obehu pri klinických príznakoch zlyhania cirkulácie) s tým, že ani správne vedená objemová resuscitácia a hemodynamická podpora by v tomto prípade nemusela viesť k záchrane dieťaťa.

9. Z trestného oznámenia z 11.9.2013 vyplýva, že žalobca 1/ podal trestné oznámenie. Zo znaleckého posudku Inštitútu Forezných medicínskych expertíz s.r.o. z 11.12.2014 č. 323/2014, ktorého konzultantom bol prof. MUDr. Mirko Zibolen CSc. vyplýva, že zdravotná starostlivosť bola žalobkyni 2/ poskytnutá správne a smrť dieťaťa nenastala v príčinnej súvislosti s prenatálnou starostlivosťou o ňu, či vedením pôrodu a odbornými postupmi počas pôrodu. Zdravotná starostlivosť poskytovaná dieťaťu v zdravotníckom zariadení v Leviciach bola poskytnutá správne a jeho preklad do zdravotníckeho zariadenia v Nitre bol vykonaný včas a správne. Zdravotná starostlivosť poskytovaná v

zdravotníckom zariadení v Nitre t.j. u žalovaného však nebola dieťaťu poskytovaná správne. Žalovaný nesprávne ukončil antibiotickú liečbu bez vykonania lumbálnej punkcie. Septický stav 25.8.2013 môže súvisieť s perinatálnou infekciou len v prípade, ak antibiotická liečba bola nedostatočná a infekcia pretrvávala, inak išlo o neskorú infekciu, ktorá s včasnou infekciou nesúvisela. Terapeutické a diagnostické opatrenia vykonané 25.8.2013 pri klinicky zrejmom priebehu septického šoku boli nedostatočné, nebola vykonaná stabilizácia hemodynamiky objemovou resuscitáciou, žalovaný podal dieťaťu nesprávne diuretikum a pomohla by mu čerstvá mrazená plazma, úplne chýbala objemová resuscitácia, zabezpečenie centrálného venózneho prístupu, systematické monitorovanie tlaku krvi aj invazívnou metódou. Bezprostrednou príčinou smrti dieťaťa bol šokový stav Waterhouse-Friedrichsenov syndróm, ktoré ochorenie je charakterizované septickým šokom a má vysokú úmrtnosť aj v prípade správneho poskytnutia liečebnej starostlivosti a ani v prípade komplexnej a správnej liečby nemožno ustáliť, že by takáto správna liečba zabránila úmrtiu dieťaťa. K okolnostiam prevozu dieťaťa do Bratislavy neboli záznamy a preto je možné dopočuť príslušné osoby ako svedkov. Z emailu vyšetrovateľa JUDr. Ľuboša Botku z 11.5.2016 vyplýva a ani nebolo v spore sporné, že trestné stíhanie bolo právoplatne zastavené.

10. Zo znaleckého posudku znalkyne MUDr. Hany Podešvovej vyplýva, že zdravotná starostlivosť bola dieťaťu do 25.8.2013 poskytovaná u žalovaného lege artis. V momente, keď sa prudko začal zhoršovať jeho klinický stav a laboratórne výsledky nasvedčovali sepse, sa však malo sa postupovať inak. Mala byť zahájená objemová resuscitácia, tlak krvi, ktorý je pri sepse dôležitým ukazovateľom rúcajúceho sa obehu, bol zameraný iba raz o 13.30 hod a tej doby v záznamoch nie je, sledovanie dieťaťa v tak závažnom stave nebolo dostatočné, podanie lieku Furosemidu bez doplnenia cirkulujúceho objemu bolo bez efektu, dieťa nemalo od 13.30 hod. vyšetrené vnútorné prostredie, do Bratislavy bolo prevážané bez odôvodnenia. Zásadné pochybenie bolo v tom, že nebola uskutočnená objemová resuscitácia, ale nevedela s určitosťou povedať, či by jej prevedenie, vzhľadom k perakútnemu priebehu, zabránilo smrti dieťaťa. Sepsa prebiehala vysoko agresívne a veľmi rýchlo a tak prežitie dieťaťa by aj pri objemovej resuscitácii bolo veľmi neisté. Úmrtnosť je v takomto prípade udávaná 50 % až 60 %, niektorí autori udávajú až 80 %. Septický šok sa obvykle nedá zvrátiť ani objemovou resuscitáciou. Príčinou perakutne prebiehajúcej sepsy vedúcej k septickému šoku bola s najväčšou pravdepodobnosťou infekcia G baktériou (gram negatívnu). Príčinou exogénnej infekcie môže byť matka alebo zdravotnícky personál. Každý jedinec, tým viac novorodenec býva v nemocničnom prostredí ohrozený nozokomínálnou infekciou. Pri nej je rizikovým faktorom invazívny vstup do žily k aplikácii liekov, ktorý bolo dieťaťu odstránený 3 hod. pred prvými príznakmi sepsy. Až až do 25.8.2013 nič nenasvedčovalo tomu, že k infekcii prišlo. Dieťa teda nemohlo trpieť infekciou už z prenatálneho alebo perinatálneho obdobia a popisované prejavy apnoe a kŕčov súviseli pravdepodobne s hypoglykémiou. Je viac než pravdepodobné, že u dieťaťa išlo o bakteriálnu infekciu, nasvedčuje tomu perakútny priebeh. Laboratórne sa prejavuje poklesom bielych krviniek, ktorý nebol dieťaťu prevedený. Pretože sepsa vznikla sepsa 11 deň života dieťaťa, išlo o neskorú sepsu. Ako prišlo k nákaze sa nedá s určitosťou preukázať. Pravdepodobnejšie je, že išlo o nákazu exogénnu, ale nie je známe, či išlo o nejaký nemocničný multirezistentný kmeň, vyselektovaný po liečbe dieťaťa kombináciou širokospektrálnymi antibiotikami. V tomto prípade je úmrtnosť aj pri správnej liečbe 5-10 % a pokiaľ príde k septickému šoku je úmrtnosť niekoľkonásobne vyššia. Príčinou smrti bol šokový stav - Waterhouse-Friedrichsenov syndróm. Strany Žalobcovia k znaleckému posudku nemali žiadne námietky. Žalovaný sa nevyjadril. Z predloženej literatúry z uvedenému ochoreniu vyplývajú zistenia znalkyne. Dokazovanie predložených článkami z internetu týkajúcimi sa zdravotnej starostlivosti poskytovanej žalovaným súd nevykonal, pretože sa netýkajú toho sporu.

11. Zo sobášneho listu vyplýva, že žalobcovia sú manželia od 27.4.2013. Z výsluchu žalobkyne 2/ vyplýva, že so žalobcom plánovali dieťa a keď otehotnela tak uzavreli manželstvo. Smrť dieťaťa bola strašná a ešte strašnejšie bolo to, že bola nečakaná, pretože nepočítala so žiadnymi komplikáciami. Po smrti musela zamedziť laktáciu, musela brať lieky na spanie, museli sa odsťahovať z domu, kde bolo všetko nachystané na príchod dieťaťa, narušilo to jej vzťahy s najlepšimi kamarátkami, s ktorými naraz otehotneli a ktoré porodili deti. Hoci by chceli so žalobcom 1/ ďalšie dieťa, má problém otehotnieť, pretože sa obáva priebehu tehotenstva a pôrodu a keď raz otehotnela, spontánne potratila. Nevie na to zabudnúť, denne chodí na cintorín a pripomína si to. Narušilo to aj ďalšie rodinné vzťahy, pretože pre jej rodičov to malo byť prvé vnúča, pre prarodičov právnuča a pripomína sa to pri každých oslavách. Z výsluchu žalobcu 1/ vyplýva, že so žalobkyňou 2/ uzavreli manželstvo po tom ako zistili, že je tehotná, na dieťa sa tešili a pripravovali sa na jeho príchod. Stresujúci bol už pôrod dieťaťa, počas ďalšieho obdobia

ich ubezpečovali, že bude všetko v poriadku a oni podpísali a súhlasili s čímkoľvek, aby to tak bolo. Do posledných chvíľ nevedeli, že stav je taký vážny, pretože im tvrdili, že je to iba zápal a po vysadení ATB pôjdu domov a tak to aj cítili. So žalobkyňou 2/ si rozumejú a tak to nejako zvládli. Počas prvého pol roka bola z toho veľmi zničená, plakávala, nemohla spávať, brala tabletky a doposiaľ chodievajú spolu na cintorín, resp. chodí žalobkyňa 2/ sama keď je v práci. Snažia sa o ďalšie dieťa, pretože si myslia, že by im to pomohlo, ale neúspešne, hoci sú zdravotne v poriadku. Z faktúry, dodacieho listu, kópiu príjmového dokladu a dokladu o úhrade vyplýva, že žalobcovia mali náklady na pohrebné služby vo výške 216,45 eur, na vence 32,19 eur, pomník a úpravu hrobu 663,88 eur. Z listu z 5.6.2015 vyplýva, že žalobcovia si u žalovaného uplatnili nároku zaplataenie nemajetkovej ujmy a to žalobca 1/ vo výške 30 000 eur, žalobkyňa 2/ vo výške 40 000 eur a náhradu škody 663,88 eur. List bol žalovanému doručený 9.6.2015.

12. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na preukázané skutočnosti (skutkový stav sporu), citovaný článok 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (zákon č. 460/1992 Zb.), citovaný článok 8 ods. 1 hlavy I. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo 04.11.1950, s poukazom na citované ustanovenia Občianskeho zákonníka Občianskeho zákonníka - OZ - zákon č. 40/1964 Zb. - § 11, § 13 ods. 1 a 2, § 16, § 420 ods. 1 až 3) a s poukazom na citované ustanovenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, odôvodnil nasledovne:

13. Predmetom sporu je nárok žalobcov z titulu ochrany osobnosti podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR, hlavy I čl. 8 ods. 1 Dohovoru a § 11 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a to právo na ich súkromný a rodinný život. Žalobcovia v spore tvrdia, že žalovaný im do týchto ich práv neoprávnenne zasiahol tým, že porušil svoju právnu povinnosť podľa § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, pretože neposkytol ich novonarodenému synovi správne zdravotnú starostlivosť vo svojom zariadení na poskytovanie zdravotnej starostlivosti v dôsledku čoho ich syn 25.8.2013 zomrel. Žalobcovia od žalovaného požadujú, aby im peniazoch nahradil nemajetkovú ujmu ktorá im v dôsledku tohto vznikla podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže nie je postačujúce zadostučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predmetom sporu je aj nárok žalobcov na zaplataenie majetkovej škody, ktorá im v dôsledku neoprávneného zásahu vznikla podľa § 420 Občianskeho zákonníka.

14. Právo na ochrany osobnosti je popri nároku na náhradu škody samostatným nárokom. Ich vzťahom sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo168/2009 a sp. zn. 3Cdo/228/2012, kde uviedol, že obsahom a účelom sú právnym vzťahom zodpovednosti za nemajetkovú ujmu podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka najbližšie právne vzťahy zodpovednosti za majetkovú škodu podľa § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka analogicky. V konaní nebolo sporné, že žalobcovia sú aktívne legitimovaní na uplatnenie práva na ochranu osobnosti, pretože boli rodičmi dieťaťa a ani pasívna legitimácia žalovaného, pretože jeho lekári a sestry boli použítí na realizáciu jeho činnosti. Občianskoprávna ochrana osobnosti je založená na objektívnom zodpovednostnom princípe. Predpokladmi zodpovednosti za nemajetkovú ujmu a aj majetkovú škodu je preukázanie protiprávneho úkonu toho, kto neoprávnený zásah do vykonal, resp. škodcu, vzniku ujmy na strane tých do ktorých osobnostných práv bolo zasiahnuté, resp. poškodených a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom ujmy, resp. škody. Všetky tieto predpoklady boli v konaní sporné, pretože žalovaný namietal, že neporušil žiadnu svoju právnu povinnosť, nebol preukázaný rozsah ujmy žalobcov a ani príčinná súvislosť. Na vznik zodpovednosti za nemajetkovú ujmu sa nevyžaduje subjektívny predpoklad v podobe zavinenia toho, kto neoprávnený zásah do osobnostného práva vykonal.

15. Vykonaným dokazovaním a to výsluchom žalobcov bolo v konaní preukázané, že 25.8.2013 zomrelo po 10-tich dňoch života jediné dieťa žalobcov, na ktorého narodenie sa tešili a pripravovali. Z výsluchu a aj podnetov žalobcov na začatie správneho a trestného konania mal súd za preukázané, že táto strata je pre nich tou najväčšou stratou a pociťujú ju doposiaľ veľmi úkerne a to aj bez preukázania ich psychických problémov. Vykonaným znaleckým dokazovaním znalkyňou MUDr. Podešvovou, proti ktorému neboli stranami vznesené žiadne námietky, znaleckým posudkom v trestnom konaní a rozhodnutiami, protokolom a oznámeniami Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a aj odborným stanoviskom MUDr. Zibolena CSc. prizvaného Úradom mal súd preukázané, že žalovaný neposkytol synovi žalobcov 25.8.2013 od cca 12.00 hod. zdravotnú starostlivosť správne. V momente, keď sa začal prudko zhoršovať klinický stav dieťaťa a laboratórne výsledky nasvedčovali sepse mal zahájiť objemovú resuscitáciu. Dieťaťu okrem toho nedostatočne meral tlak krvi, ktorý je pri sepse dôležitým ukazovateľom rúcajúceho sa obehu, nesledoval dieťa dostatočne, nevyšetřil mu vnútorné

prostredie, nepreviedol mu laboratórne vyšetrenie bielych krviniek, podanie lieku Furosemidu bez doplnenia cirkulujúceho objemu bolo bez efektu a bez odôvodnenia zahájil prevoz dieťaťa do Bratislavy. Žalovaný týmto svojim konaním, resp. nekonaním porušil svoju povinnosť podľa § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, pretože dieťaťu neposkytol od uvedeného času zdravotnú starostlivosť správne. Žiadne ďalšie porušenie vo vzťahu k zdravotnej starostlivosti poskytovanej žalobkyni 2/, z ktorej sa dieťa narodilo, resp. dieťaťu odo dňa jeho preloženia k žalovanému do 25.8.2013 do 12.00 hod. neboli vykonaným dokazovaním preukázané, pričom podľa znalkyne išlo o neskorú infekciu, ktorá nemala súvis s prenatálnym a perinatálnym obdobím a preto súd dokazovanie znalcom z odboru gynekológia a pôrodníctvo nevykonával. V konaní neboli preukázané tvrdenia žalobcov o tom, že by sa žalovaný o dieťa riadne v noci z 24.8.2013 na 25.8.2013 nestaral, dieťa by bolo dehydrované a že by zasahoval do zdravotnej dokumentácie dieťaťa, pretože to nepreukázali vyjadrenia lekárov a sestier, ktoré mali v spornom čase službu, znalecký posudok, trestné a ani správne konanie. Znaleckým dokazovaním bol potvrdené, že príčinou smrti dieťaťa bol šokový stav tzv. Waterhouse-Friderichsenov syndróm, pričom táto skutočnosť ani nebola v konaní sporná. Nebolo sporné ani to, že sepsa u dieťaťa prebiehala vysoko agresívne a veľmi rýchlo, pretože od prvých jej príznakov 25.8.2013 o cca 12.00 hod. po úmrtie dieťaťa 25.8.2013 o 22.30 hod. uplynulo iba 10,50 hod.. Podľa znalkyne, znaleckej organizácie a aj Úradu vzhľadom k takémuto perakútnemu priebehu ochorenia by prežitie dieťaťa aj pri objemovej resuscitácii bolo veľmi neisté, pričom septický šok sa objemovou resuscitáciou obvykle ani zvrátiť nedá. Hoci žalobcovia poukazovali na to, že z uvedeného vyplýva, že ich syn mal šancu na prežitie, v prípade správneho poskytnutia zdravotnej starostlivosti, nepreukázali, že žalovaný tým, že ju správne neposkytol t.j. nepodal dieťaťu objemovú resuscitáciu, dostatočne ho nemonitoroval, neurobil všetky vyšetrenia, podal mu jeden liek nesprávnym spôsobom a zahájil jeho prevoz bez odôvodnenia privodil tak jeho smrť. V konaní nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi nekonaním, resp. nesprávnym konaním žalovaného a ujmu, resp. škodou na strane žalobcov, ku ktorej prišlo smrťou ich dieťaťa. Tieto zistenia, že zohľadnil aj správny orgán, pretože žalovanému uložil v správnom konaní pomerne nízku pokutu a aj orgán v trestnom konaní, pretože trestné konanie bolo právoplatne zastavené. To, že sa žalovaný k znaleckému posudku nevyjadril, neznamená, že sa stala nespornou skutočnosť, ktorá z neho nevyplýva. Znaleckým dokazovaním, v trestnom a ani správnom konaní sa nepodarilo preukázať ani, čo bolo príčinou sepsy a ako prišlo k nákaze, pričom podľa odborníkov išlo pravdepodobne o bakteriálnu infekciu a k nákaze prišlo exogénne. Pretože absentuje jeden z predpokladov zodpovednosti žalovaného za ujmu a aj škodu žalobcov, súd žalobu v celom rozsahu zamietol a ďalšími námietkami sa nezaoberal, pretože nemali vplyv na jeho rozhodnutie.

16. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok - zákon č. 160/2015 Z. z.) a pretože žalovaný bol v konaní úplne úspešný, priznal mu proti neúspešným žalobcom nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

17. Uvedený rozsudok včas podaným spoločným odvolaním napadli len žalobcovia domáhajúci sa jeho zmeny tak, aby ich podanej žalobe bolo v plnom rozsahu vyhovené, keď požadovali aj priznanie nároku na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súdu prvej inštancie vyčítali, že nesprávnym procesným postupom im znemožnil uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že jeho rozhodnutie tiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Nesprávnosť procesného postupu spočíva v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia, z ktorého by sa mali dozvedieť o dôvodoch prijatia či odmietnutia ich argumentov, avšak súd prvej inštancie neuviedol všetky ich zásadné skutkové tvrdenia, odignoroval ich a vôbec sa k nim nevyjadril, teda ani ich právne neposúdil, teda konal v rozpore so zásadou rovnosti zbraní, keď si bez odôvodnenia osvojil názor žalovaného, pričom svoje rozhodnutie neodôvodnil ani ústne na pojednávaní, ktoré vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia, keď otázka nezná, či by aj tak niekedy ich syn zomrel, ale či by prežil okamih svojej smrti dňa 28.03.2013; odôvodnenie rozsudku je tak nedostatočné a nepresvedčivé. Súdne rozhodnutie trpí skutkovými vadami, keďže v konaní bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ, nesprávnosť bola spôsobená nesprávnym vyhodnotením predložených dôkazov, ako aj interpretáciou záverov znaleckého dokazovania, keď z odôvodnenia rozhodnutia tiež vyplýva, že súd sa nedostatočne oboznámil s obsahom ich podaní ako aj dôkazmi, ktorými svoje tvrdenia podopreli, keď okrem toho možno rozhodnutie považovať tiež za prekvapivé, keďže je v rozpore s vykonaným dokazovaním a judikatúrou v obdobných veciach, v rozpore s článkom 2 ods. 1 CSP a teda naplnením princípu právnej istoty. Nesprávnosť právneho posúdenia spočíva v tom, že bola žaloba zamietnutá, i keď boli splnené všetky predpoklady jej vyhovneniu. Následne v dôvodoch odvolania odvolatelia sa postupne vyjadrovali

k jednotlivým odsekom odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie. Prvoinštančný súd nedostatočne uviedol ich skutkové tvrdenia zo žaloby, konkrétne, že Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou konštatoval, že nebohému novorodencovi K.W. nebola zdravotná starostlivosť zo strany žalovaného v dohliadanom období dňa 25.8.2013 poskytnutá správne, t.j. neboli vykonané všetky zdravotné úkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby a v súlade s platnými právnymi predpismi. Neboli splnené predpoklady žalovaným nasadenej liečby, táto preto nemohla byť účinná a neúčinnou liečbou žalovaný spôsobil smrť ich syna. Nesprávne tiež boli uvedené námietky žalovaného v žalobe, keď možnosť záchranu pacienta pri správnej terapii nevytláčila ani znalecká organizácia v posudku 323/2014 a keď žalovaný žiadnym spôsobom nevyvrátil ich tvrdenia o porušení svojej právnej povinnosti poskytnúť zdravotnú starostlivosť správne, keď nesprávnosťou jej poskytnutia spôsobil ich synovi smrť. Na pojednávaniach poukázali aj na nezrovnalosti v zdravotnej dokumentácii syna a vyjadrili sa podrobne k listinám predloženým v konaní, keď poukazovanie žalovaného na vysokú úmrtnosť je irelevantné, keďže otázka nezná, či by dieťa aj tak zomrelo, ale či by v prípade, že by mu bola zdravotná starostlivosť poskytovaná správne, prežilo okamih svojej smrti. Každý jeden ľudský organizmus je jedinečný a možno iba predpokladať, čo by sa udialo, neexistuje však hranica, ktorá by určovala, pri akej pravdepodobnosti úmrtia, či prežitia sa má prestať poskytovať zdravotná starostlivosť správne. Žalovaný ako špecialista - odborník mal možnosti, aby odhalil, že dieťa nie je v poriadku - je zasiahnuté sepsou a mal aj možnosť jeho život pri správnej liečbe zachrániť, alebo aspoň predĺžiť. Po preukázaní neposkytnutí zdravotnej starostlivosti správne je potrebné vysporiadať sa s požiadavkou na existenciu príčinnej súvislosti, avšak je nemysliteľné, aby sa oni ako žalobcovia bez medicínskeho vzdelania mohli žalovanému vyrovnáť svojimi znalosťami a byť mu rovnocenným partnerom, z ktorých dôvodov by malo prísť k faktickému preneseniu dôkazného bremena na stranu žalovanému ako poskytovateľa zdravotníckej starostlivosti, k založeniu jeho procesnej povinnosti, kauzálny vzťah vyvrátiť; z týchto dôvodov priložili aj odborné články podporujúce ich pochybnosti o správnej diagnostike, ktoré v konečnom dôsledku preukazujú príčinnú súvislosť medzi nesprávnym poskytnutím zdravotnej starostlivosti a úmrtím ich syna. Príčinný vzťah nemožno priamo pozorovať - na rozdiel od konania a následku je jeho prítomnosť vždy niečím, čo sa vyvodzuje zo skúsenosti založenej na opakovaných pozorovaniach, teda aj príčinný vzťah medzi konaním (nekonaním) žalovaného a následkom - úmrtím pacienta zostáva úsudkom, ale nie objektívne pozorovateľným javom. V konaní bolo preukázaných niekoľko pochybení spôsobilých vyvolať škodlivý následok, ktorý aj nastal, čím považujú vzťah medzi porušením právnej povinnosti a vznikom ujmy za preukázaný. Nakoľko sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia ich podaním zo dňa 14.06.2016 a jeho prílohami vôbec nezaoberal, je ťažké určiť, či ho pri rozhodovaní vôbec bral do úvahy, v každom prípade sa však v odôvodnení s tvrdeniami a dôkazmi nevysporiadal. Tvrdenia žalovaného o správnosti poskytnutia zdravotnej starostlivosti ich synovi je v rozpore so šetrením Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ako aj závermi dvoch znaleckých posudkov a rozhodnutím v správnom konaní, keď z dokazovania sa potvrdilo, že žalovaný nevyužil ani svoje úplné základné zdravotné vybavenie, ako je teplomer a tlakomer, a vôbec nesledoval základné životné funkcie novorodenca v kritickom stave a nepodal mu tekutinu ako prvú a zásadnú terapiu pri sepe. Odôvodnenie rozhodnutia je zároveň nezrozumiteľné a nepreskúmateľné, keďže si súd odporuje v skutočnostiach, ktoré pokladal za preukázané, teda tieto rozpory spôsobili nesprávnosť skutkových zistení a rozhodnutia vo veci. Vo vzťahu k ich synovi neboli vykonané všetky zdravotné úkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby v súlade s platnými predpismi, na zhoršení jeho zdravotného stavu, ako aj na jeho smrti má podiel iba nesprávna zdravotná starostlivosť žalovaného, ktorý disponoval technickým vybavením aj personálom pre zabezpečenie včasnej a účinnej liečby, ktorú nezabezpečil, čo smrť ich syna spôsobilo. Ak by k pochybeniam žalovaného neprišlo, nemuselo prísť ani k zhoršeniu klinického stavu a smrti pacienta, keď pochybeniami žalovaného mu bola odobratá šanca na prežitie, všetky pochybenia mali za následok jeho smrť v čase, v ktorom zomrel. Poskytovateľ zdravotníckej starostlivosti nezodpovedal za výsledok, ale za správnu voľbu a prevedenie diagnostického, liečebného a ďalších zákrokov, a tieto v prípade ich syna neboli dostačujúce, alebo neboli zvolené správne. Zastavenie trestného konania neznamena, že žalovaný nepochybil, keď priznanie nemajetkovej ujmy ani nemôže byť predmetom rozhodnutia v trestnom konaní, keď pri občianskoprávnej zodpovednosti v tomto konaní sa nevyžaduje aj trestnoprávna zodpovednosť. Nedostatočná objemová resuscitácia je zásadným pochybením žalovaného v liečebnom postupe, keď žalovaný nerozpoznal, že dieťa trpí sepsou a preto správnu liečbu ani neaplikoval. V záznamoch absentuje dôvod, prečo mal byť syn preložený do Bratislavy, keď sepsu potvrdenú vyšetrením CT by aj podľa znalkyne mali zvládať všetky novorodenecké pracoviská, teda aj žalovaný, ktorý je podľa vlastných tvrdení špecializovaným pracoviskom disponujúcim erudovaným personálom a život zachraňujúcou technikou. Znalčka tiež

uviedla, že pri správnej liečbe je úmrtnosť pri takejto infekcii iba 5 až 10 %, maloletý však liečený správne nebol a keďže sa žalovaný k znaleckému posudku nevyjadril, skutočnosti v ňom uvedené sa stali nespornými. Edém na pľúcach bol podľa znalkyne sprievodným znakom sepsy, teda už aj pri zdravotnej starostlivosti pred 25.08.2013 prichádzalo zo strany žalovaného k pochybeniam. Žalovaný nevyvrátil manipuláciu so zdravotnou dokumentáciou ich syna. Súd prvej inštancie síce správne dospel k záveru, že zdravotná starostlivosť nebola žalovaným poskytovaná správne, neuviedol však všetky pochybenia žalovaného, ktoré boli v konaní preukázané. Okrem súdom uvedeného sepse nasvedčovali nielen laboratórne výsledky, ale aj telesné prejavy (klinický obraz) novorodenca, pozorovateľné aj bez laboratórnych vyšetrení. Napriek tomu však žalovaný dostatočne nesledoval jeho životné funkcie a CT vyšetrenie bolo synovi urobené v nestabilizovanom stave. Súd sa nedostatočne vysporiadal s ich tvrdeniami o tom, že dieťa z noci 24.08. na 25.08. nebolo s matkou a je pochybné, kto sa o dieťa staral a či bolo v noci nakŕmené, keďže nebolo matkou dojčené. Poukazovanie súdu, že manipuláciu so zdravotnou dokumentáciou nepreukázali znalecké, trestné a ani správne konanie, je nesprávne, keďže to ani nebolo ich predmetom. Nedostatky vo vedení zdravotnej dokumentácie vedú k prezumpcii príčinnej súvislosti vtedy, ak žalovaný nezadokumentoval všetky údaje za predpokladu, že ich dokumentácia by mohla odhaliť pochybenie žalovaného, ktoré mohlo spôsobiť pacientovi ujmu. Ako by sepsa prebiehala aj pri správnej liečbe, nevie dnes už nikto preukázať, poukazovanie na to, že by dieťa aj tak zomrelo, lebo pri WFS je úmrtnosť vysoká, je nesprávne. Znalkyňa v závere posudku 20/2018 v odpovedi na otázku č. 20 uviedla, že pri správnej liečbe sepsy je úmrtnosť novorodencov iba 5 až 10 %, teda šanca na prežitie je 90 až 95 %. Pôvodca WFS sa nikdy nepreukázal, jeho príčinou môže byť aj trauma, keď takouto traumou pri novorodencovi môže byť aj nedostatočná hydratácia, nesprávne podanie liekov, nesprávna manipulácia ako aj nedôvodný prevoz na iné pracovisko. Žalovaný skutočnosť uvedené v znaleckom posudku nenamietal, teda uznal, že pri správnom postupe mal sepsu rozpoznať a túto mal aj zvládnuť. Nikto dnes nedokáže povedať, čo by bolo, keby sa dieťaťu objemová resuscitácia poskytla, avšak príčina jeho zdravotných ťažkostí mohla byť odhalená a pri vykonaní úkonov žalovaného, ktoré viedli k zhoršeniu zdravotného stavu syna aj podľa znaleckého dokazovania nemožno dospieť k nezvratnosti, keď sepsa - septický šok a dokonca aj WFS sú liečiteľné, s úmrtnosťou žalovaného pri liečbe 20 až 40 %. Žalovaný podľa znaleckého dokazovania už od začiatku neprospievania ich dieťaťa nepostupoval v súlade so známymi poznatkami lekárskej vedy a možnosťami dostupných diagnostických metód, zdravotný stav nerozpoznal a nepoužil správne postupy k liečbe a dieťa preto zomrelo. V konaní nebolo nikdy s istotou dokázané, (v súčasnosti po jeho smrti sa to s istotou dokázať ani nedá), že u ich syna išlo o taký stav, ktorý by bol nezvratný, a ktorému by nebolo možné správnou liečbou zabrániť. Zo znaleckého dokazovania vyplynula šanca prežitia, určovať hranicu, kde je možné akceptovať nesprávne poskytovanie zdravotnej starostlivosti z dôvodu, že by pacient aj tak zomrel, je neprijateľné (rozsudok NS SR sp. zn. 6Cdo/168/2010). Úlohou súdu nebolo skúmanie, či je príčinná súvislosť medzi vznikom ochorenia a smrťou pacienta, ale či je takáto súvislosť medzi porušením právnej povinnosti, teda zanedbaním zdravotnej starostlivosti, a smrťou ich syna, ktorá im spôsobila nenapraviteľnú ujmu. Z výsledkov dokazovania jednoznačne vyplýva, že konanie, resp. nekonanie žalovaného sa podieľalo na zhoršení zdravotného stavu novorodenca, ktorý nakoniec zomrel, lebo žalovaný ani do konca jeho života správne neurčil jeho ochorenie a správne neurčil ani jeho liečbu, hoci tak pri správnom poskytovaní zdravotnej starostlivosti mal možnosť urobiť. Nerozpoznanie a neliečenie sepsy viedlo k tomu, že táto prerástla do septického šoku, ktorý bol prvotnou príčinou jeho smrti, keď žalovaný zároveň zvýšil mieru vytrpených bolestí syna a ukrátil ho o jeho šancu na život. Tvrdenie žalovaného, že by dieťa v dôsledku ochorenia zrejme aj tak zomrelo, je potrebné považovať za irelevantné vo vzťahu k predmetu konania, keďže bolo preukázané, že dieťaťu dostatočná zdravotná starostlivosť poskytnutá nebola a teda k pochybeniu žalovaného prišlo. Dôkazné bremeno o tom, že škoda (následok) nevznikla jeho konaním je na škodcovi, protiprávny úkon nemusí byť jedinou príčinou vzniku škody, stačí, že je jednou z príčin, ktorá sa má podieľať na nepriaznivom následku, ktorý má byť odškodnený a to príčinou dôležitou, podstatnou a značnou (rozsudok KS Nitra sp. zn. 9Co/330/2012). Preukázanie príčinnej súvislosti tak, ako to vyžaduje súd, nie je možné, príčinná súvislosť môže byť ustálená len s väčšou alebo menšou pravdepodobnosťou, keď pri hodnotení dôkazov by súd mal brať do úvahy aj to, nakoľko je možné vôbec nejaký dôkaz podať, vzhľadom k stavu vedeckého poznania, teda príčinná súvislosť v zdravotníckych sporoch je vždy založená na úsudku, v dôsledku čoho preto musí byť dôkazné bremeno uľahčené použitím skutkových domnienok. Ak bolo preukázané, že žalovaný sa dopustil hrubej chyby pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti, a táto chyba bola spôsobilá prívodiť škodlivý následok (ktorý aj nastal), platí vyvrátiteľná domnienka, že táto chyba spôsobila ujmu pacienta; konštrukcia tejto domnienky vychádza zo skutočnosti, že na základe ľudských skúseností možno usudzovať, že medzi takouto hrubou chybou a ujmu pacienta býva obvykle daná príčinná súvislosť. Príčinná súvislosť je

najobtiažnejšou a najproblematickejšou časťou dokazovania v medicínskych sporoch, jej neochvejné a absolútne preukázanie je potrebné skúmať citlivo vo vzťahu k obom účastníkom sporu, keď sú presvedčení, že pre nepriznanie nemajetkovej ujmy nepostačuje len tvrdenie žalovaného, že jeho protiprávne konanie len dovŕšilo nepriaznivý zdravotný stav pacienta. Dokazovaním bolo bezpečne preukázané, že zhoršenie zdravotného stavu nastalo práve ako dôsledok nesprávneho poskytnutia zdravotnej starostlivosti. Na zbavenie sa zodpovednosti žalovaného nepostačuje ani jeho tvrdenie, že vynaložil všetko svoje úsilie, keď dokazovaním bolo preukázané, že tomu tak nebolo, teda preukázaním jeho hrubej chyby žalovaný sa na žalovaného prenieslo dôkazné bremeno, aby preukázal, že škodlivý následok by nastal, aj pokiaľ by sa takejto hrubej chyby nedopustil, čo však žalovaný nepreukázal. Preto pokiaľ je preukázaná hrubá chyba žalovaného, pričom táto chyba je spôsobilá škodlivý následok prívodiť a tento skutočne aj nastal, je nepochybne daná príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom ujmy. Ak by žalovaný poskytoval ich synovi zdravotnú starostlivosť správne, určite by prežil okamih svojej smrti a nezomrel by v kritickom, nestabilizovanom stave v sanitke, na následky septického šoku. Súd prvej inštancie vec nesprávne posúdil, keď od nich vyžadoval neochvejný dôkaz príčinnej súvislosti, keďže takýto dôkaz dnes už nie je možné podať, a to následkom (práve) konania žalovaného. Je na pôvodcovi zásahu do práva na ochranu osobností, aby preukázal, že k zásahu prišlo v súlade s právom, t. j. že existovala konkrétna okolnosť, ktorá podľa právneho poriadku neoprávnenosť zásahu vylučuje (rozsudok NS ČR sp. zn. 30Cdo/964/2000), ktoré pravidlo prenosu dôkazného bremeno sa prenieslo aj do judikatúry SR a malo byť použité aj v ich prípade. Pokiaľ žalovaný nedokáže pravdivosť svojich tvrdení, znamená to, že platí opak, a ide teda o (jeho) tvrdenie nepravdivé. Ak súd od nich požaduje preukázanie, že žalovaný tým, že zdravotnú starostlivosť správne neposkytol, prívodil jeho smrť, vlastne tvrdí, že by ich syn aj tak zomrel. Preukázať túto skutočnosť je však dnes už nemožné a takýto dôkaz by bol nadbytočný, pretože dokazovanie teoretickej možnosti prežitia (smrti) pacienta v podmienkach ústavnej starostlivosti žalovaného, by nič nezmenilo na tom, že pri riadne poskytnutej zdravotnej starostlivosti zo strany žalovaného nemusel takýto následok vôbec nastať. Za rozhodujúcu treba považovať skutočnosť, že po nesprávnej zdravotnej starostlivosti žalovaného sa stav pacienta v priebehu pár hodín natoľko zhoršil, že zomrel, ktorý záver by ani vykonanie ďalšieho dokazovania nebolo spôsobilé zmeniť. Nie je možné posudzovať vec, ktorá nenastala, teda či by pacient zomrel aj v prípade poskytnutia zdravotnej starostlivosti správne (rozsudok KS Nitra sp. zn. 7Co/1070/2015). Výklad príčinnej súvislosti žalovaným a v odôvodnení súdu by tak bol prekážkou výkladu judikovaného Najvyšším súdom SR, že právne predpisy vydané na ochranu určitých osôb treba vykladať tak, aby sa im ochrany skutočne aj dostalo. Príčinnú súvislosť správny orgán neskúmal, jej neexistencia nevyplýva ani zo záverov trestného konania a v tomto spore ide o vyvodenie občianskoprávnej zodpovednosti, pri ktorej sa naplnenie trestnoprávnej zodpovednosti nevyžaduje. To, že sa nepodarilo preukázať, čo bolo príčinou sepsy a ako prišlo k nákaze, nie je pre toto konanie rozhodujúce, keďže nie je podstatné, ako samotné ochorenie vzniklo, ale to, že žalovaný toto ochorenie napriek jeho príznakom nerozpoznal a správne neliečil a v dôsledku nesprávne poskytovanej zdravotnej starostlivosti ich syn zomrel. Pre nesprávnosť právneho záveru sa súd prvej inštancie nezaoberal ani výškou nimi požadovanej náhrady za nemajetkovú ujmu, keď v tejto časti uplatneného nároku zotrvávajú na svojich vyjadreniach a je zrejme, že postupom non lege artis do ich osobnostných práv žalovaný zasiahol.

18. Vyjadrenie žalovaného k podanému odvolaniu podané nebolo.

19. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcov a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť (a vec podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, aj ohľadom trov tohto odvolacieho konania) z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatočnosť a čiastočnú rozpornosť dôvodov odôvodnenia a nedáva odpovede na právne významné odvolacie dôvody, čím došlo k porušeniu práv strán sporu na spravodlivý proces, ktorý nedostatok v konaní pred odvolacím súdom napraviť nemožno.

20. Predmetom sporu je zaplatenie majetkovej a nemajetkovej ujmy, ktorú si žalobcovia uplatňujú voči žalovanému v súvislosti s úmrtím ich syna, ktoré úmrtie si spájajú s dôsledkom nesprávnej zdravotnej starostlivosti žalovaného ako jej poskytovateľa. Citová ujma je ujmu odlišnej povahy, ktorá nie je odškodňovaná žiadnym z ustanovení § 420 až § 450 OZ, nejde o ujmu spôsobenú na duševnom zdraví pozostalých oznámením im úmrtia blízkej osoby, ale o ujmu vyvolanú narušením súkromných väzieb pozostalých, ktorá sama osebe nemusí vyvolať ich poškodenie duševného zdravia. Podmienkou

odškodnenia nemajetkovej ujmy je protiprávne narušenie rodinných vzťahov predstavujúce zásah do práva na súkromie a rodinný život pozostalých fyzických osôb, danosť príčinnej súvislosti medzi zásahom a vznikom nemajetkovej ujmy na súkromí fyzickej osoby nevyžadujúcej zavinenie a taká forma zásahu, ktorá je objektívne spôsobilá vyvolať ujmu spočívajúcu v porušení práva na ochranu súkromia a rodinného života (pozostalej) fyzickej osoby. V danom spore súd prvej inštancie nevzhliadol žalobu dôvodnou s poukazom na to, že v konaní (v spore) nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi nekonaním, resp. nesprávnym konaním žalovaného a ujmu, resp. škodou na strane žalobcov, ku ktorej prišlo smrťou ich dieťaťa, keď žalobcovia nepreukázali, že žalovaný nesprávnym zdravotným postupom - starostlivosťou spočívajúcou v nepodaní dieťaťu objemovej resuscitácie, nemonitorovaním jeho vitálnych funkcií, neurobením všetkých vyšetrení, nepodaním mu správneho lieku a jeho prevozom bez odôvodnenia privodil jeho smrť. Príčinná súvislosť v práve je ponímaná ako vzťah príčiny a následku medzi porušením právnej povinnosti (protiprávnym konaním) škodcu a vznikom škody (ujmy). Ak je vznik škody (podľa obvyklého chodu vecí a skúseností) adekvátnym následkom protiprávneho úkonu (má povahu nutnej príčinnno-účinkovej väzby), musí sa súčasne preukázať, že bez tejto príčiny by škoda nenastala, keď posudzovanie kauzálneho nexu ako priamej väzby javov, v rámci ktorého jeden jav (príčina) priamo (bezprostredne) predchádza a vyvoláva druhý jav (následok) nie je právnou, ale (len v konkrétnych súvislostiach riešenu) skutkovou otázkou a pri jej zisťovaní treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala, rozhodujúca je iba vecná súvislosť príčiny a následku. Existencia príčinnej súvislosti (priamosti pôsobenia príčiny na následok) musí byť v každom konkrétnom prípade preukázaná, nemožno ju len predpokladať. V prípade, že vo vzťahu ku škode existuje niekoľko relevantných príčin, je nevyhnutné zistiť a vyhodnotiť ich vplyv (vrátené miery vplyvu) vo vzťahu k následku (škode). Uvedené platí všeobecne v sporoch o náhradu škody, z čoho potom pramení dôkazné bremeno preukázania príčinnej súvislosti na strane žalobcu. V súvislosti s preukázaním príčinnej súvislosti v medicínskych sporoch t. j. sporoch medzi pacientmi, resp. pozostalými po pacientoch a poskytovateľmi zdravotníckej starostlivosti, však uvedené dôsledne neplatí. V zahraničí existujúca súdna prax umožňuje nahrádzať „stratu šance“ a znižujúca nároky na dôkazné bremeno na postačujúci dôkaz dostatočnej pravdepodobnosti sa postupne premieta i do súdnej praxe v Slovenskej republike, vyžadujúcej podmienku istého vzťahu medzi príčinou a následkom, teda na neudržateľnosti preukázovania „100%-nej“ objektívnej príčinnosti, ktorá príčinná súvislosť nie je definovaná právnymi predpismi a teda môže byť rozhodovacou praxou prehodnotená. Z tohto pohľadu považuje odvolací súd za významný zlom Nález Ústavného súdu SR II.ÚS 716/2016 z 24.10.2017 (publikovaný v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR pod č. 37/2017), v ktorom Náleze v bodoch 42. až 47. posudzoval Ústavný súd SR v prípadoch tzv. medicínskoprávných sporoch objektívne limity spojené s dokazovaním kauzálnej súvislosti stranou so slabším postavením (poškodeného pacienta resp. pozostalých po tomto pacientovi), pričom konštatoval, že požiadavka jednoznačného preukázania príčinnej súvislosti bez možnosti pripustenia určitej rozumnej miery neistoty je neprimeraná z aspektov práva na spravodlivé súdne konanie a zásady rovnosti účastníkov konania a teda je potrebné dôkazné bremeno rozložiť napríklad jeho sekundárnym prenesením na žalovaného, keď neistota vo vzťahu k príčinnej súvislosti je spravodlivo vyvážená v zásade tým, ak je v pochybnostiach rozhodnuté v prospech toho, komu ujma vznikla. V podstate zhodné závery prijal už dávnejšie Ústavný súd Slovenskej republiky aj v uznesení zo dňa 12.08.2008 sp. zn. I.ÚS 1919/2008, keď sú významné rovnako rozhodnutia všeobecných súdov SR (napríklad rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 6Co/197/2015 z 21.06.2016, resp. rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/97/2018 zo dňa 23.10.2018 a 9Co/51/2019 z 25.06.2019, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/168/2010 z 09.11.2011). Úlohou súdu je vyhodnotiť všetky dôkazy produkované v spore jednotlivo i v ich vzájomných súvislostiach a posúdiť príčinnú súvislosť medzi konaním resp. nekonaním žalovaného pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti a jej dosahu na úmrtie syna žalobcov kritériom nezainteresovanej racionálne uvažujúcej osoby zohľadňujúcej obvyklý chod vecí v čase a určiť najpravdepodobnejšiu variantu príčiny úmrtia. Podľa názoru odvolacieho súdu iba ak by bolo v spore jednoznačne preukázané, že aj pri poskytnutí správnej zdravotnej starostlivosti by následok smrti syna žalobcov nastal, iba potom by bolo možné, s ohľadom na jeho zistené porušenia povinností, na objektívny charakter zodpovednosti žalovaného, na predpoklady jej zbavenia sa (vyvinenia) a uvedené dôkazné bremeno aj na jeho strane, skonštatovať, že sa žalovaný v spore úspešne ubránil a nebola tak preukázaná situácia, že na strane nebohého syna žalobcov došlo k strate šance na prežitie. Inak povedané, žalovaný musí v spore jednoznačne, vzhľadom k nesprávosti poskytnutia zdravotnej starostlivosti, preukázať to, že i v prípade, ak by zdravotnú starostlivosť poskytol správne, smrť dieťaťa by z iných príčin nezvratne nastala, nakoľko len v takom prípade by nesprávna zdravotná starostlivosť nebola (nemohla byť) v príčinnej súvislosti s jeho konaním (činnosťou). Pokiaľ nesprávne (non lege artis) poskytnutá zdravotná starostlivosť bola porušením jeho

zákonnej povinnosti a bola objektívne spôsobilá prívodiť zhoršenie zdravotného stavu a smrť dieťaťa žalobcov, potom v spore bolo na žalovanom dôkazné bremeno o tom, že v tejto konkrétnej veci jeho (ním) nesprávne poskytnutá zdravotná starostlivosť smrť neprívodila, teda že k tomuto následku určite nevedla (vyvolať ho nemohla); ak však nebyť nesprávnosti poskytnutia zdravotnej starostlivosti bola šanca prežitia vysoko pravdepodobná, potom existencia reálnej príčinnej súvislosti so stratou šance a s úmrtím bude preukázaná. Posúdenie uvedenej skutkovej otázky vyžaduje celkové vyhodnotenie v konaní produkovaných dôkazov a tvrdení strán sporu. Pokiaľ žalovaný znalecký posudok č. 20/2018 MUDr. Hany Podešvovej (závery v ňom obsiahnuté) nerozporoval, nemožno naň neprihliadať, ak nie je v rozpore s inými dôkaznými prostriedkami (rozpory však treba odôvodniť); súd ho preto môže použiť ako podklad pre svoje skutkové i právne závery (tieto prináležia výlučne súdu).

21. V ďalšom konaní preto súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zhora uvedených záverov odvolacieho súdu, opätovne posúdi (právnú) otázku príčinnej súvislosti medzi nekonaním resp. nesprávnym konaním žalovaného (postupom non lege artis) a smrťou dieťaťa žalobcov, z hľadiska celého skutkového dokazovania ohľadom zistení nesprávnosti (ne)konania žalovaného pri poskytnutí zdravotnej starostlivosti a jeho priameho dôsledku na zhoršenie zdravotného stavu, možnosť vyliečenia (a šance na prežitie) a úmrtie syna žalobcov. Posúdiť pritom treba pôvod (príčinu na strane žalovaného) sepsy a Waterhouse - Friderichsenového syndrómu (a vylúčiť jej pôvod z liečebného postupu, alebo z nemocničnej nákazy = nákazy vnútorného alebo vonkajšieho pôvodu vzniknutej v príčinnej súvislosti s pobytom alebo výkonom v zdravotníckom zariadení - § 2 ods. 1 písm. l) zákona č. 355/2007 Z. z.), predchádzajúci celkový zdravotný stav dieťaťa od narodenia a liečebný postup žalovaného (i s ohľadom na jeho prístrojové a osobné vybavenie), dôsledok diagnostického a liečebného postupu žalovaného dňa 25.8.2013 na zdravotný stav a úmrtie syna žalobcov, resp. vzniku prvotnej príčinnej smrti, a prípadné okolnosti k opodstatnenosti diagnostického omylu žalovaného alebo k smrti ako následku „vyššej moci“. Podľa vyriešenia si základu žalobcami uplatneného nároku potom treba posúdiť i výšku žalobcami uplatnených nárokov, a to aj s ohľadom na výšku nárokov na nemajetkovú ujmu podľa osobitných zákonov.

22. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).